

C/2024/625

15.1.2024

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Grecia) la
3 octombrie 2023 – FO/Ministro dell’immigrazione e dell’asilo**

(Cauza C-610/23, Al Nasiria ⁽¹⁾)

(C/2024/625)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Părțile din procedura principală

Reclamant: FO

Pârât: Ministrul Imigrației și Azilului

Întrebările preliminare

- 1) Având în vedere importanța unei căi de atac, în sensul articolului 46 din Directiva 2013/32 ⁽²⁾, legiuitorul poate să stabilească o prezumție de introducere abuzivă a acestei căi de atac și să prevadă drept consecință că ea se respinge ca vădit nefondată, fără o examinare completă și *ex nunc* a cauzei [ceea ce implică și neacordarea unui termen pentru plecarea voluntară în temeiul articolului 22 alineatul (4) din Legea nr. 3907/2011 și al articolului 7 din Directiva 2008/115 ⁽³⁾], pentru motivul că solicitantul [de protecție internațională] nu s-a prezentat personal în fața Comisiei care a examinat cauza?
- 2) a. În cazul în care această chestiune ar trebui considerată ca intrând sub incidența principiului autonomiei procedurale a statelor membre, în cadrul examinării principiului echivalenței ar trebui să se rețină ca fiind norme de procedură naționale similare normele care reglementează procedurile în fața comisiilor administrative sesizate cu căi de atac administrative de drept național sau normele procedurale care reglementează introducerea acțiunilor pe fond (sau a acțiunilor în anulare) în fața instanțelor de judecată de contencios administrativ?
b. Stabilirea obligației de a compărea personal [sau de a transmite certificatul prevăzut la articolul 78 alineatul (3) din Legea nr. 4636/2019 în cazurile permise] este compatibilă cu principiul efectivității dreptului Uniunii și, în special, cu exercitarea eficientă a dreptului la căi de atac efective? În acest context, se pune, de asemenea, întrebarea dacă este relevant, pe de o parte, faptul că prezumția de introducere abuzivă a unei căi de atac, prevăzută la articolul 97 alineatul (2) din Legea nr. 4636/2019, corespunde concluziilor deduse din experiența comună și, pe de altă parte, faptul că, în contextul examinării (în primă instanță) a cererilor de protecție internațională, același comportament ar fi atras o prezumție de revocare tacită, iar nu o respingere a cererii ca vădit nefondată?

⁽¹⁾ Numele prezentei cauze este un nume fictiv. El nu corespunde numelui real al niciuneia dintre părțile la procedură.

⁽²⁾ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO 2013, L 180, p. 60).

⁽³⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO 2008, L 348, p. 98).